



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd pax non est ponenda in hominibus. xlii

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

ria, mala pestis, vanitas maxima; quia à vera trahit gloria, & cæ-
liffi spoliat gratia. Dum enim homo complacet sibi, displicet ti-
bi: dum inhiat laudibus humanis, priuatur veris virtutibus.

5. Est autem vera gloria & exultatio sancta, gloriari in te, &
non in se; gaudere in nomine tuo, non in propria virtute; nec in
aliqua creatura delectari, nisi propter te. Laudetur nomen tuum,
non meum; magnificetur opus tuum, non meum; benedicatur nomen
sanctum tuum, nihil mihi autem attribuatur de laudibus hominum.
Tu gloria mea, tu exultatio cordis mei. In te gloriabor & exul-
tabo tota die, pro me autem nihil, nisi in infirmitatibus meis.

6. Quærant Iudæi gloriam, quæ ab inuicem est; ego hanc re-
quiram, quæ à solo Deo est. Omnis quidem gloria humana, om-
nis honor temporalis, omnis altitudo mundana, æterna gloriæ
tuæ comparata vanitas est & stultitia. O veritas mea & miseri-
cordia mea, Deus meus, Trinitas beata; tibi soli laus, honor, vir-
tus, & gloria, per infinita seculorum secula.

CAPVT XLII.

De contemptu omnis temporalis honoris.

1. **F**lli, noli tibi attrahere, si videas alios honorari & eleuari,
te autem despici & humiliari. Erige cor tuum ad me in cæ-
lum, & nō contristabit te contemptus hominum in terris. Domine,
in cecitate sumus, & vanitate citò, seducimur. Si rectè me inspi-
cio, nunquam mihi facta est iniuria ab aliqua creatura, vnde nec
iustè habeo conqueri aduersum te.

2. Quia autem frequenter & grauitè peccaui tibi, meritò ar-
matur contra me omnis creatura. Mihi igitur iustè debetur cō-
fusio & contemptus, tibi autem laus, honor, & gloria. Et nisi me
ad hoc preparauero, quòd velim libenter ab omni creatura de-
spici & relinqui, atque penitus nihil videri; non possum interius
pacificari & stabiliri, nec spiritualiter illuminari, neque plenè ti-
bi vniri.

CAPVT XLIII.

Quòd pax non est ponenda in hominibus.

1. **F**lli, si ponis pacem tuam cum aliqua persona, propter tuum
sentire & conuere, instabilis eris & implicatus. Sed si
recursum habes ad semper viuentem & manentem veritatem, nō
contristabit amicus recedens aut moriens. In me debet amici di-
lectio stare, & propter me diligendus est, quisquis tibi bonus vi-
sus est & multum charus in hac vita, Sine me non valet, nec dura-
bit

bit amicitia; nec est vera & munda dilectio, quā ego non copulo. Ita mortuus debes esse talibus affectionibus dilectorū hominum, vt (quantum ad te pertinet) sine omni humano optares esse confortio. Tanto homo Deo magis appropinquat, quanto ab omni solatio terreno longius recedit. Tanto etiam altius ad Deum ascendit, quanto profundius in se descendit, & plus sibiipsi vilescit.

2. Qui autem sibi aliquid boni attribuit, gratiā Dei in se venire impedit: quia gratia Spiritus sācti, cor humile semper quærit. Si scires te perfectē annihilare, atque ab omni creato amore euacuare, tunc deberem in te cum magna gratia emanare. Quando tu respicis ad creaturas, subtrahitur tibi aspectus creatoris. Disce te in omnibus propter creatorem vincere, tunc ad diuinā valebis cognitionem pertingere. Quantumcunque modicum fit, si inordinatē diligitur & respicitur, retardat à summo, & vitiat.

CAPVT XLIII.

Contra vanam & secularem scientiam.

1. **F**ili, non te moueant pulchra & subtilia hominum dicta. Non enim est regnū Dei in fermone, sed in virtute. Attēde verba mea, quę corda accendunt & mentes illuminant; inducūt cōpunctionem, & variam ingerunt consolationem. Nunquam ad hoc legas verbum, vt doctior aut sapientior possis videri. Stude mortificationi vitiorum, quia hoc amplius tibi proderit, quā notitia multarum difficultium quæstionum.

2. Quum multa legeris & cognoueris, ad vnum semper oportet redire principium. Ego sum, qui doceo hominem scientiam, & clariorem intelligentiam paruulis tribuo, quā ab homine possit doceri. Cui ego loquor, citō sapiens erit, & multum in spiritu proficiet. Væ eis, qui multa curiosa ab hominibus inquirunt, & de via mihi feruendi parum curant. Veniet tempus, quando apparebit magister magistrorum Christus Dominus Angelorū, cunctorum auditorus lectiones: hoc est, singulorum examinaturus conscientias. Et tunc scrutabitur Hierosalem in lucernis, & manifesta erunt abscondita tenebrarum, tacebuntque argumenta linguarum. Ego sum, qui humilem in puncto eleuamentem, vt plures æternæ veritatis capiat rationes, quā si quis decem annis studuisset in scholis. Ego doceo sine strepitu verborum, sine confusione opinionum, sine fastu honoris, sine purgatione argumentorum. Ego sum, qui doceo terrena despiciere, præsentia fastidire, æterna quærere, æterna sapere: honores fugere, scandala sufferre, omnem spem in me ponere; extra me nil cupere, & super omnia me ardentem amare.

3. Nam